

Kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist (1Kor 12, 12)

U tijelu je svaki organ vrijedan i svaki je svakom potreban: neka jedan bude bolestan ili ga nema, to svim drugima nedostaje. Tako i u zajednici svaki pojedinici donosi pravo zadovoljstvo i korist.

Apostol Pavao zapazio je i među vjernicima da su neki članovi Crkve sebe smatrali vrijednijima od drugih. U Crkvi su se bili našli i Židovi i Grci, i robovi i slobodni, ljudi različitih staleža, učeni i neuki, ugledni i neugledni, bogati i siromašni, zdravi i bolesni ... U tom trenutku Pavao donosi prispodobu o čovječjem tijelu koje čine mnogi i različiti udovi. Svi ti udovi, svaki na svoj način, služe dobru cijeloga tijela. I potom Pavao prelazi na Crkvu pa upozorava i uči da i u njoj svi njezini članovi imaju svoje mjesto i svoju važnost, kao što svaki ud čovječjega tijela ima u tom tijelu svoju nezamjenjivu ulogu i doprinosi zajedničkom dobru tijela.

Svi su kršćani Crkva, a Crkva je mistično tijelo Kristovo: glava tog tijela jest Krist, a udovi tog tijela jesu članovi Crkve. Bog po svojem Duhu svakom udu, odnosno članu Crkve, daruje druge darove, različite sposobnosti, različite službe i zadatke. I koliko tko, koristeći Božje darove, savjesno služi zajedničkom tijelu – Crkvi, toliko je on i tom tijelu – Crkvi koristan, i tolika mu je u očima Božjim zasluga.

Pavao nam jasno poručuje da je nerazumno i nepošteno sebe precjenjivati, a druge podcjenjivati, isto tako nije dobro činiti niti suprotno. Svi mi pripadamo istoj Katoličkoj Crkvi – Tijelu Kristovu. Svi smo tom Tijelu potrebni, za njega smo zaslužni toliko koliko savjesno njemu služimo prema mogućnostima koje imamo po Duhu Svetomu.

vlč. Ivan Valentić
27.01.2013.